

nu den ærede Ordfører, at der skal til, for at man kan bruge dem. Jeg tør forsikre ham om, at 3 Uger da vilde være en nødvendig Tid til Forberedelse. Betænkningen taler ogsaa om Expropriationsudgifterne. Det siges herom, at i den angivne Sum for Kjøbenhavns Landbefæstning „er indbefattet Værdien af de Arealer, der maa exproprieres“, og saa tilføies der: „Om man tilnærmelsesvis har naaet den virkelige Værdi, turde være tvivlsomt, naar man ser, at disse Arealer, saaledes udfaaarne af Eiendomme i Kjøbenhavns Nærhed, kun ere anslaaede til 2,000 Kr. pr. Td. Land“. I den Anledning skal jeg gjøre opmærksom paa, at den hele samlede Udgift for Expropriation og Skadeserstatning er beregnet til omtrent 2,295,000 Kr., og at det hele Areal, som skal exproprieres, udgjør 774 Tdr. Land, saa at Gjennemsnitsprisen altsaa omtrent bliver 3,000 Kr. og ikke 2,000 Kr. pr. Td. Land. Den ærede Ordfører mener maaste, at denne Sum er delt i 2 Dele, hvoraf den ene kaldes Expropriation og den anden Skadeserstatning, men dette er jo i saa Henseende saa temmelig ensbetydende. Men lad os nu ogsaa sige, at det er to forskellige Ting, og saa mener altsaa den ærede Ordfører, at 2,000 Kr. til Expropriation og 1,000 Kr. til Skadeserstatning tilsammen skulde være for Lidt. Hertil skal jeg dog bemærke, at de Priser, som ere anførte, støtte sig til Opgjørelser af Priser, som ere betalte ved Expropriation af Grunde til Jernbaneanlæg i Nærheden af Kjøbenhavn, og at de i Overfløget — altsaa i Ingenieurkorpsets Overfløget — anførte Priser gjennemgaaende ere høiere end de af Oberst Hedemann opgivne. Jeg skal angive, hvor de Arealer, som der er Tale om at expropriere, ere beliggende. De ligge ved Glostrup Station, ved Hellerup Station og mellem Vandløshøi og Ragsaa, idet der nemlig er udlagt — og jeg tror med fuldkommen god Grund — Expropriation for Banen over Frederiksberg til Vigerløse, der gaar gjennem en Kjøbstadsgrund, saa at altsaa Expropriationen maa antages at være beregnet til fuldkommen forsvarelige og rigelige Priser. Endvidere udtales det i Betænkningen, at det ikke skulde være betryggende, naar man opgav Enceinte paa Amager, i Righed med hvad man har gjort i et af de tidligere Forslag. Naar man beholder Christianshavns Vold som en Sikkerhedsenceinte, som et stormfrit Luffe for Byen, og naar man fremdeles har to faste Forter paa Amager foruden et provisorisk Fort, saa tror jeg dog, at dette i Forbindelse med de provisoriske Værker, som man vil anlægge mellem Volden og de faste For-

ter, vil være fuldkommen tilstrækkelig til at forsvare Amager. Hvorledes et stort Angreb paa Amager skulde sættes i Scene, er ikke meget let at udtænke. Jeg tror heller ikke, at der er Mange, der dele den Anskuelse, at det skulde være nødvendigt at lægge en Enceinte tværs over Amager paa 8,000 Alens Afstand. — Med Hensyn til, at det siges af Udvalgets Flertal, at Lovforslaget er fremkommet i en halvferdig Form, da kan jeg naturligvis ikke berøbe det ærede Flertal denne Mening; men jeg tror dog idetmindste med temmelig stærke Grunde at have godtgjort, at dette ikke er Tilfældet. Der kan være mange Indvendinger at gjøre mod Forslaget, men at det skulde være et halvferdigt Forslag, tror jeg ikke, man kan sige. — Naar nu Betænkningen klager over, at Forsvarsplanen i den Skikkelse, hvori den endelig foreligger, er fremkommen paa den Maade at Ministeriet i sin Skrivelse af 27de Mai 1881 til Ingenieur- og Artillericheferne har formet Opgaven saaledes, at Kjøbenhavn skal befæstes, men at Priserne skulle holdes indenfor 34 Mill. Kr. tillands og 12—13 Mill. Kr. tilhøs, maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er den Maade, hvorpaa det altid sker, naar man saaledes fordrer det endelige Forslag. Men denne Pris er jo aldeles ikke greben ud af Luften. Den er jo for det Første baseret paa, hvad man veed fra tidligere Forslag, og dernæst ogsaa naturligvis paa foreløbige Overfløget, som ere gjorte af kompetente Personer. Den ærede Ordfører vilde have, at man skulde have stillet de militære Sagkyndige den Opgave at lægge en Forsvarsplan. Men der har jo været udarbejdet en Forsvarsplan i 1872. Denne Forsvarsplan med flere eller færre, men ikke overordentlig mange Modifikationer er i 1879 forelagt for en stor Kommission af Hærens og Flaadens høieste Officerer, men saa atter i 1881 at bede om en Forsvarsplan, synes dog at være temmelig urimeligt. — Der er en ret kurios Bemærkning, som gjøres i Betænkningen, idet der siges saaledes: „Man har med Rette kunnet slutte saaledes. Er der først nedlagt ca. 50 Mill. Kr. i Befæstningsværker om Kjøbenhavn, saa vil ikke alene Fortsættelsen med logisk Nødvendighed følge efter osv.“ Det er muligt, at det er en logisk Nødvendighed, men hertilands er det ikke nogen virkelig Nødvendighed. Vi have nedlagt mange Penge, i hvert Fald adskillige Millioner, om ikke 50 Millioner, i Søforterne, men de ere i saa halvferdig en Stand, som Noget kan være, men maa jeg spørge: har Fortsættelsen med logisk eller virkelig Nødvendighed fulgt efter? Ingenlunde; man